

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

September 2020 | SV

Kommunikationen under krisen

I det sista avsnittet (på franska) av serien talar **Isabel Caño Aguilar**, vice ordförande för EESK med ansvar för **kommunikation**, om erfarenheterna från covid-19. Hon beskriver hur pandemin har förändrat hela EESK:s kommunikationsverksamhet och hur "solidaritet" och "engagemang" har blivit nyckelord för kommitténs arbete och initiativ, inte minst **priset för medborgerlig solidaritet 2020**. För vice ordföranden "kommer ingenting längre att vara som före pandemin. Men vi har ett ansvar att reagera, att göra EU starkare. Europas medborgare kräver att vi gör det."

Dessine-moi... (Ur min synvinkel...)

Vi närmar oss slutet på artikelserien "Dessine-moi..." (Ur min synvinkel...). Den samling berättelser som vi fått ta del av sedan början av pandemin har med dessa avslutande artiklar blivit ännu rikare. De uppriktiga skildringarna av denna tid i ofrivillig isolering berör och får oss att vilja se det vackra i andra människor, ägna fler tankar åt meningen med livet och inse vikten av att stanna upp och ta vara på livet här och nu.

Tack till de ledamöter som bidragit till vår artikelseries avslutande del: **Claudine Otto, Giulia Barbucci, Laure Batut, Bente Sorgenfrey, Karolina Dreszer-Smalec, Dilyana Slavova, Renate Heinisch, Janusz Pietkiewicz, Jože Smole, Martin Siecker** och **Arnaud Schwartz**.

På hela EESK info-teamets vägnar vill vi tacka alla de 43 företrädare för de 27 medlemsstaterna som tagit sig tid att skriva ned sina berättelser för att låta läsarna ta del av deras känslor och funderingar kring den svåra period vi nu går igenom.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

LEDARE

[Det civila samhället måste ta tillfället i akt att utforska nya vägar med upplyst realism](#)

I denna tid av snabba omvandlingar har vi sett hur bräckliga våra demokratier, samhällen och vår planet kan vara.

När jag tillträdde mitt ordförandeskap i april 2018 ansåg jag att vi behövde återupptäcka renässansens humanistiska anda för att öka farten mot ett hållbart Europa. Efter brexitomröstningen och inför valet till Europaparlamentet stod det helt klart för mig att det civila samhället har en viktig roll att spela för att leda ekonomin mot mer hållbara och intelligenta modeller.

När min mandatperiod denna månad löper ut kan jag säga att Europa återigen har visat prov på sin motståndskraft. Nationalister och EU-skeptiker besegrades i EU-valet, och med covid-19-pandemin har deras falska budskap lidit ett odiskutabelt nederlag. EU har vidtagit åtgärder utan motstycke och på bara några få månader smulat sönder föregivna sanningar som förut verkade vara huggna i sten. Vi har skyddat våra medborgare och samhällen och investerat i en stark strategi för framtiden i ett samförstånd som har varit bredare än någonsin.

Jag är i dag ännu mer övertygad om att de tre prioriteringarna under mitt ordförandeskap – hållbar utveckling, fred och kultur – fortfarande är centrala för denna renässans för Europa.

Pandemin må ha varit en väckarklocka, men vi lever redan med klimatförändringar och extrema väderförhållanden. EU:s återhämtningsplan, som antogs med anledning av covid-19-pandemin, ger en unik möjlighet att i stället för att hänge sig åt domedagsstämningar göra Europa världsledande när det gäller hållbarhet.

Det civila samhället kan visa vägen. Vi var först bland EU-institutionerna att lyssna på Greta Thunberg och de unga klimataktivister som gick ut på gatorna för att kräva förändringar nu.

EESK var först med att föra fram modeller för cirkulär ekonomi och hållbar utveckling. Våra valkretsar kommer, tillsammans med de lokala myndigheterna, fortfarande att stå i främsta ledet när återhämtningsplanen ska genomföras efter pandemin och arbeta för att undvika kaos. Vi står nu inför konferensen om Europas framtid, som ger oss en möjlighet att tillsammans gå mot ett nytt Europa.

Robert Schuman sade i sin deklaration för 70 år sedan att världsfred inte kan garanteras utan kreativa insatser som står i proportion till de faror som hotar den. Ingenstans på jorden och aldrig någonsin i historien har kvinnor och män upplevt en så lång period av fred, stabilitet och ekonomiskt välstånd, aldrig någonsin har det funnits en sådan försäkran om frihet och mänskliga rättigheter som i Europa i dag. Men – som vi alla vet – kan vi inte vila på våra lagrar.

Europa har prövats av ett antal kriser – och nu, hårdare än någonsin, av denna oväntade och helt nya pandemi. Men jag är säker på att vi har tillräckligt med kraft och kreativitet för att vi alla tillsammans ska kunna gå stärkta även ur denna kris. Än en gång ska vi visa att vi har det som krävs.

Detta hus för det europeiska civila samhället, som nyligen firade sitt 60-årsjubileum, har en roll att spela i en tid med förnyad kapacitet att fokusera på vad som verkligen är viktigt, att vara mer öppen för förändring och att föreslå sätt att bygga Europa genom ”konkreta resultat, varigenom man först skapar en verklig solidaritet”, som Schuman sade.

Denna reUnaissance kommer att åstadkommas av män och kvinnor som vågar förnya, drömma, engagera sig, ta risker och utveckla en känsla av kollektivt ansvar när de med förnuft och omdöme utforskar nya vägar i en anda av passionerad och upplyst realism.

Luca Jahier

EESK:s ordförande

KOMMANDE EVENEMANG

6-7 oktober 2020, Bryssel, Belgien

Välkomstdagar för nya EESK-ledamöter

27-28-29 oktober 2020, Bryssel, Belgien

Ombildning – EESK:s plenarsession

KAROLINA DRESZER-SMALEC: ”CORONAVIRUS: LÄRDOMAR”

I mars 2020 började vi inse att covid-19-pandemin inte bara utgjorde en hälsokris utan skulle påverka många aspekter av vårt liv. Det stod också klart för organisationer och aktivister att vi skulle ställas inför nya utmaningar i vårt ordinarie arbete. Läget visade sig vara långt värre än vad vi hade vågat tro.

I maj 2020 anordnade vi en ”virtuell drink”. Efter två månaders nedstängning med distansarbete beslutade vi oss för att träffas och diskutera våra första tankar om denna period.

Tillsammans med kollegor från Europeiska medborgarforumet – ett gränsöverskridande nätverk som sammanför mer än 100 sammanslutningar och icke-statliga organisationer som aktivt arbetar för frågor som medborgarutbildning, försvar av de mänskliga rättigheterna och opinionsbildning för demokrati – tillbringade vi fem timmar i en känslomässigt laddad debatt. Även om var och en hade sitt nationella perspektiv, var våra slutsatser desamma.

På grundval av dessa diskussioner drog vi följande lärdomar ...

Den första lärdomen: Vår säkerhet är avhängig andras säkerhet

Vi behöver universell hälso- och sjukvård och socialt skydd för alla i vårt samhälle och i hela världen.

Den andra lärdomen: Vi är alla sårbara och våra öden är sammanvävda.

Solidaritet, jämlikhet, rättigheter och omsorg måste ingå i det fundament på vilket internationella relationer och människornas vardag vilar.

Den tredje lärdomen: Det gemensamma bästa existerar

Offentliga institutioner måste tjäna, skydda och verka för det gemensamma bästa, inte särintressen.

Den fjärde lärdomen: Demokrati är det avgörande antivirus vi alla behöver

Medborgarmedvetenhet, civilt deltagande, tillförlitlig information, forskning och utbildning i offentlig regi samt öppna institutioner – allt detta borgar för det gemensamma bästa.

Den femte lärdomen: Det globala marknadssystemet har fallerat

Vi måste flytta produktionen, genomföra den cirkulära ekonomin och införa medborgarlön för alla.

Den sjätte lärdomen: Vi förvaltar jorden, vi äger den inte

Naturen utnyttjar vår nedstängning för att återhämta sig från de skador vi har åsamkat den. Vi måste återupprätta miljömässig rättvisa för jorden.

Den sjunde lärdomen: Samhällsnödvändiga arbetstagare är riktiga hjältar. Kvinnorna står i

främsta ledet

Kvinnornas bidrag måste ges erkännande i den sociala hierarkin, de som är osynliga måste kunna få full tillgång till sina rättigheter.

Den åttonde lärdomen: Tiden måste sakta ner

Nedstängningen tvingade oss att ge oinskränkt plats för sociala band, tålamod och medkänsla. Vi måste hålla kvar detta – långsiktigt.

Den nionde lärdomen: Vi behöver mänsklig, social och ekologisk säkerhet

Vi åtar oss att verka för en rättvis återhämtning och en rättvis omställning i vårt land, i Europa och i hela världen.

Den tionde lärdomen: Framtiden måste bli annorlunda än det förgångna

Vi måste dra lärdom av dessa erfarenheter och agera tillsammans.

Kan vi lära oss mer efter krisen? Är vi i stånd att vända krisen till en ny möjlighet?

Jag är övertygad om att framtiden måste bli annorlunda än det förgångna.

MARTIN SIECKER: "ALWAYS LOOK ON THE BRIGHT SIDE OF LIFE"

Allt är nytt, det här är första gången jag personligen upplever en pandemi. På internet fann jag en lista med de tio värsta pandemierna i världshistorien och fick veta att den som senast drabbade Europa, före covid-19, var spanska sjukan 1920. Jag må vara gammal – man så gammal är jag inte.

På grund av en kronisk lungsjukdom har min partner nedsatt immunförsvar och är extremt mottaglig för virus och bakterier. Så vi aktar oss ordentligt för att ha kontakt med andra. Detta har gett oss nya erfarenheter. Hon har valt att mer eller mindre självisolera sig för att minska risken att bli smittad. Och jag måste göra saker som hon tidigare brukade sköta, som till exempel att gå och handla mat. Före krisen var jag bara med och gick en meter bakom henne med kundvagnen – det var hon som fyllde den med varor. Men nu är det annorlunda.

Att gå med kundvagn är lätt, man bara följer efter och funderar på hur man kan skapa en bättre värld medan hon fyller på med varor. Eftersom jag nu måste fylla vagnen själv, drabbas jag av beslutsångest vid varenda butikshylla. På köplistan står det kaffe, men på hyllan står det dussintals olika märken, som alla ser likadana ut. Och vilket toalettpapper ska vi ha? Med ett, två, tre eller fyra skikt? Min hustru vet vilka varor hon vill ha och var de finns. Det hela tar oss inte mer än några minuter. För mig är affärer labyrinter. Det är bara på ölavdelningen som jag inte drabbas av beslutsångest, allt annat tar timmar för mig – förlorad i dilemman som gör mig galen.

Jag var överraskad av nederländarnas första reaktion på pandemin. De reagerade med enighet och solidaritet. Tyvärr visade sig koncentrationsförmågan vara tämligen kortlivad för ett mindre antal förvirrade och allmänt bedrövliga personer; efter bara några veckor gick deras solidaritet upp i rök. Folk slutade följa reglerna, anklagade

regeringen för att urholka deras grundläggande rättigheter och begränsa deras fyra friheter. Så för att hävda sina oförytterliga rättigheter att festa stämde de staten – förlorade i galenskap.

Tack och lov lever vi i Europa, där demokrati och rättsstatens principer är relativt garanterade (åtminstone i de flesta medlemsstater) och hälso- och sjukvården är tämligen bra i jämförelse med andra delar av världen. Om man tittar på hur olika generationer påverkas av viruset är det uppenbart att det är de unga som drabbas hårdast. När man är 19 är det meningen att man ska dejta, utforska sin sexualitet och upptäcka den där "crazy little thing called love". Men i pandemitider är till och med de mest oskyldiga kramar tabu. Sådana saker gör unga osäkra – förlorade i otillfredsställt begär.

Den stora frågan är vad vi ska göra med ekonomin. En nystart med devisen "business as usual" så snart pandemin är under kontroll? Eller att ta tillfället i akt att vända ryggen åt ett system som domineras av kannibaliska monopolister och i stället röra oss mot en inkluderande ekonomisk modell med hållbara, småskaliga initiativ i fredlig samexistens med ansvarsfulla storföretag? Valet mellan att fortsätta med "business as usual" eller att ändra vårt flockbeteende kommer att definiera vår framtid och avgöra om vi kommer att leva vidare eller dö ut – förlorade i självdestruktionens avgrund.

Jag önskar alla en fin tid, med meditation, reflektion och – till den det vederbör – självrannsakan.

JOŽE SMOLE: "VI HAR TAGIT OSS UR KRISEN ENADE OCH STÄRKTA"

Vi stod inför en situation som vi aldrig tidigare hade upplevt. Virusets kom plötsligt och spreds mycket snabbt, vilket ledde till att hela landet placerades i strikt karantän. Eftersom det var en helt ny situation för oss hade vi ingen erfarenhet av hur vi skulle hantera den på bästa sätt. Vi undrade vad som skulle hända härnäst. I början var vi rädda och hjälplösa. Inom näringslivet gick alla planer för det innevarande året (2020) nästan omedelbart om intet, och på grund av den osäkra situationen omges också alla framtida planer av stor osäkerhet.

Vi ställde oss alla samma fråga: vad händer härnäst? Hur ska vi agera i denna nya situation: karantän, fullständig isolering och ingen möjlighet att veta när det tar slut? Den största rädslan och oron orsakas alltid av en oförmåga att förutsäga vad som kommer att hända härnäst. Även företagen reagerade till en början på liknande sätt. De ville alla att vi skulle tala om för dem hur länge denna situation skulle vara, vilka åtgärder regeringen skulle vidta och vilken typ av stöd de skulle kunna

räkna med. Redan i ett mycket tidigt skede började det bli tydligt att vi inte alla befann oss i samma situation: för vissa ekonomiska sektorer såsom turism och logistik innebar krisen ekonomisk undergång, medan den för andra, såsom it-sektorn och livsmedelsindustrin, medförde nya möjligheter och utmaningar.

Till vår lycka vidtog regeringen, trots att den var nybildad, snabba och effektiva åtgärder så att vi tillsammans utarbetade handlingsprogram, stöd, incitament osv. Vi stod i ständig direktkontakt med många av våra medlemmar från olika sektorer för att kunna vara så välinformerade som möjligt om situationen inom enskilda sektorer, samla in så många idéer som möjligt om vilken typ av stöd som skulle vara mest verkningsfullt och ge information till regeringens företrädare.

Vad jag saknar mest är den direkta kommunikationen och de personliga kontakterna. Faktum är att kommunikationen under denna period har förflyttats online i största möjliga utsträckning, medan den direkta kommunikationen till stor del har försvunnit. De enorma framstegen i fråga om digitalisering och elektronisk kommunikation mellan företag och mellan stat och företag, samt med allmänheten och användarna, kan

betraktas som en av de mest positiva följderna av covid-19.

Resultaten har visat att det viktigaste är god organisation och disciplin hos alla medborgare när det gäller att godta och respektera anvisningar och åtgärder, eftersom endast dessa kan leda till rätt lösningar.

Faktum är att covid-19 kommer att leda till förändringar på många områden. Vi vet dock inte ens hur länge covid-19-epidemin kommer att pågå, och inte heller om vi, när epidemin har bedarrat, kommer att börja räkna perioderna mellan en covid-19-våg och nästa, eftersom vi inte kommer att kunna göra oss av med viruset för gott. Krisen har tagit sig uttryck på alla områden, från utbildning och hälso- och sjukvård till de finansiella och ekonomiska sektorerna. Vi vet inte hur situationen kommer att se ut när krisen är över eller hur allvarligt ekonomin kommer att påverkas.

Det kommer att ske många förändringar som ännu är okända och det är därför fel att fråga vilka arbetstillfällen som kommer att gå förlorade. Vi måste alla sträva efter att se till att våra företag och därmed våra arbetstillfällen är så konkurrenskraftiga som möjligt när krisen är över. Vi kommer att uppnå detta inte endast med hjälp av statligt stöd utan också genom fortbildning på alla nivåer.

Faktum är att perioden av isolering tydligt har visat oss att digital kommunikation allena inte kan ersätta direkta kontakter, oavsett om det gäller skolor, affärsverksamhet eller andra aktiviteter. Vårt mål är därför naturligtvis att återupprätta den direkta kommunikationen, både inom vårt förbund och med alla dem som vi för närvarande enbart kommunicerar med genom nätbaserade verktyg.

JANUSZ PIETKIEWICZ: TJÄNSTER AV ALLMÄNT INTRESSE OCH PANDEMIN

När februari övergick i mars och samtidigt som vi arbetade med studier och debatter deltog vi, som alltid vid den tiden på året, i våra bulgariska vänners glädjrika Martenitsa-firande. Vi satte på oss tunna armband av flätat rött och vitt garn och gladdede oss över de små ylledockor som gavs som lyckoamuletter. Vi kände optimism inför den antågande våren. Vi önskade varandra lycka till inför den sista etappen av det femåriga mandatet vid EESK.

Vi sköt instinktivt undan det hot mot våra välordnade liv i EU:s hjärta som det virus som spred sig i Asien innebar. Det är sant att signaler och allvarliga varningar redan börjat nå oss från södra Europa, men EU-institutionernas förfaranden skulle säkert skydda oss mot pandemin. Och förresten, skämtade våra kollegor från andra sidan Donau, som en sista utväg skulle det inte skada med en droppe medicin från hemapoteket, dvs. lite Martenitsa-brännvin. Faktum är att förfrågningar om desinfektionsmedel i sammanträdeslokalerna ignorerades, men man försäkrade oss ständigt om att hotet noggrant övervakades, vilket minskade vår oro inför viruset.

Så sent som onsdagen den 11 mars var jag med och diskuterade rekommendationer för investeringsplanen för ett hållbart Europa i studiegruppen ECO/505. I sektionerna utarbetade vi handlingsplaner och bokade våra kommande resor. Så plötsligt, en vecka senare stannade livet upp. *Nedstängning!* Med en metafor skulle jag kunna jämföra det med ett tåg som plötsligt slår på bromsarna så våldsamt att gnistorna

flyger under hjulen.

Ingen förväntade sig de åtgärder för att begränsa spridningen som blev striktare för varje dag. Det var ett slag mot vårt livs själva grundvalar. Det var en mental tsunami, en egenartad "sorg som flödar genom sinnelaget", som poeten Ildefons Gałczyński uttryckte det. Det var förvåningen över att behöva stanna hemma och den ständiga rädslan. Det var frågorna om möjligheten att få hjälp och nödvändiga varor, omprövningen av våra vanor.

Jag förväntade mig inte att mitt nästa besök i Bryssel skulle dröja ända till juni, då jag reste med bil på tomma motorvägar, eftersom flygtrafiken ännu inte återupptagits. Jag minns hur rörd jag var när jag skrev ut det officiella "lejdebreve" som jag mottagit per mejl från generalsekreteraren – *COVID-19 laissez-passer* – utfärdat den 29 maj 2020 på fyra språk och prytt med en imponerande, rund stämpel. Det skulle garantera att jag inte skulle behöva sitta i karantän.

För att vara på den säkra sidan kontrollerade jag detta genom att ringa de tyska hälsomyndigheternas kontor i de olika delstater som jag var tvungen att resa igenom. Den 8 juni i Bryssel deltog jag i det första hybridsammanträdet i studiegruppen ECO/510 och sedan i plenarsessionen den 10-11 juni.

Public service-media och sociala media översvämmades redan då av kommentarer, och även av misstankar om virusets inbillade verkliga skapare. Det är synd att detta, åtminstone inte hittills, har lett till moderna mästerverk i stil med Giovanni Boccaccios *Decamerone* från 1300-talet eller Albert Camus roman *Pesten* från 1947, som verkligen visar den mänskliga naturens brister och mänsklighetens kamp mot farsoter.

Utifrån erfarenheten av den världsomspännande nedstängningen och varningarna om en ytterligare våg av SARS-CoV-2, denna gång i kombination med säsongsinfluensa, som också varje år skördar ett stort antal liv i många länder – till och med fler än covid-19 för närvarande gör, har jag funderat på betydelsen av tjänster av allmänt intresse, som har försumrats i årtionden.

Pandemin har nu visat den mycket viktiga och stabiliserande funktion som de lokala, regionala och EU-övergripande leverantörerna av dessa tjänster har. Det har i det offentliga rummet till slut vuxit fram en övertygelse om deras centrala roll, som ligger till grund för den europeiska sociala modellen och potentiellt för en kvalitativ återhämtning för ekonomin inom ramen för *Next Generation EU*-instrumentet och den europeiska gröna given.

Energi- och vattentjänster, avfallshantering och kollektivtrafik har under nedkyllningen av ekonomin säkerställt att livet kunnat fortsätta att pulsera i våra samhällen och gett oss trygghet. Utan tidigare investeringar i denna sektor hade det nämligen inte varit möjligt att klara av något så självklart som att ta en morgondusch hemma, koka kaffe eller komma i tid till arbetet eller sjukhuset. Detsamma gäller för problem inom hälso- och sjukvården och omsorgen om personer med funktionsnedsättning och äldre personer. Dessa sektorer hade inte fungerat utan krishanteringsförfarandena, eller om tjänsterna av allmänt intresse inte hade vunnit förståelse hos politikerna och fått stöd hos allmänheten.

Vi måste också titta på den oerhört viktiga området för utbildning, forskning och kultur i vid mening. Det är först då vi kan beklaga oss över de svårigheter som vi upplevt under krisen.

GIULIA BARBUCCI: FACKFÖRENINGARNAS RÖST HAR VARIT STARKARE ÄN NÅGONSIN UNDER DESSA MÅNADER

Den 11 mars, tillbaka till Rom, hem. Tryckande stämning, ångest. I norra Italien räknar man redan sina döda. Min dotter Ilaria har återvänt från Milano, där hon studerar, och Miriam, den äldsta, bor och arbetar i Barcelona och är mycket oroad.

På kvällen förkunnar premiärminister Conte en karantän för hela landet. De "röda" områdena i norr är redan nedstängda, och invånarna där måste isolera sig.

Skolorna stängs, matcherna i fotbollsligan samt fritids- och idrottsaktiviteterna ställs in, besök hos patienter på vårdinrättningar förbjuds. Man kan inte resa vare sig kollektivt eller privat, och all icke-nödvändig ekonomisk verksamhet ställs in.

En slöja av överklighet lägger sig över Italien. Förvirring, rädsla: Viruset verkar sprida sig okontrollerat och vara omöjligt att stoppa.

Två bilder symboliserar den hårda verkligheten: den långa kolonnen av militärfordon i Bergamo som transporterar bort de döda från regionen eftersom det inte längre finns plats på kyrkogårdarna, och de starka och oförglömliga tv-bilderna, som sänds över hela världen, på påve Franciskus som ber på en folktom Petersplats.

De italienska fackföreningarna vidtar tillsammans med regeringen omedelbart åtgärder för att trygga den nödvändiga ekonomiska verksamheten, som måste hållas öppen så att befolkningen kan köpa det som de behöver i livsmedelsbutikerna och läkemedel på apoteken. Fackföreningarna arbetar oförtrutet för att stödja dem som förlorat sitt arbete, komma överens med arbetsgivarna om distansarbete och sörja för inkomststöd, eftersom inkomsten inte längre är säkrad.

Situationen på sjukhusen är utom kontroll: det finns inga sängplatser mer, intensivvårdsavdelningarna är överbelastade, liksom hälso- och sjukvårdspersonalen: sjuksköterskor, läkare och sjukvårdsbiträden måste stanna hemifrån, i karantän, och arbetar utan uppehåll, med den enorma psykiska bördan av att vårda människor som dör utan sina närståendes tröst.

Under denna fas sade vi oss alla att "vi inte kommer att glömma det som hänt". I dag försöker vi gå vidare, men viruset är inte besekrat: små eller stora utbrott uppstår i de olika EU-länderna, och varje land reagerar på sitt sätt, med sina egna åtgärder. Just nu, då EU, tack vare de enorma ekonomiska insatser som gjorts för alla länder, borde agera samfällt genom att samordna de enskilda ländernas insatser, inser vi hur svårt det fortfarande är. Men ensamma kan vi inte vinna detta krig.

Fackföreningarnas röst har varit starkare än någonsin under dessa månader. Fackföreningen är inte ett abstrakt begrepp: Det är arbetstagarna som i varje enskilt land ställer berättigade krav på social jämlikhet, värdighet och respekt. De som har upplevt verkligheten på sjukhusen, på äldreboendena, i handeln, i

städbranschen, i transportbranschen och på de företag där de grundläggande rättigheterna i fråga om arbetsmiljö kränks kan visa oss hur man kan ändra en ekonomisk och social modell som visar sina gränser och äventyrar framtiden för dem som kommer efter oss.

Det är vad jag önskar för mina döttrar, Ilaria, som studerar i Milano, och Miriam, som arbetar i Barcelona: en värld som passar dem och som är ekonomiskt, miljömässigt och socialt hållbar.

DILYANA SLAVOVA – COVID-19 HAR LÄRT MIG ATT INTE SKJUTA UPP MINA LIVSPLANER

Pandemins konsekvenser gjorde Europas gränser synliga igen, i vissa fall till och med inom ett och samma land. Man hade kunnat tro att det skulle leda till en minskning av de gränsöverskridande samarbetena mellan regioner och städer. Men det blev faktiskt tvärtom.

Hur var det då att uppleva nedstängningen i Bulgarien? För en dynamisk och energisk friluftsfantast som mig var det tufft. Det fanns många restriktioner. Vi var tvungna att stanna hemma och kunde bara gå ut under de tider när de väsentligaste butikerna höll öppet för att köpa livsmedel, läkemedel och hushållsartiklar. En social distansering på minst 1,5 meter var obligatorisk, både inuti och utanför butikerna. Det var ganska komplicerat: varje gång man lämnade Sofia var man tvungen att fylla i ett formulär om skälet till sin resa och vart man var på väg, och på begäran visa upp det för polisen.

Den goda nyheten är att befolkningen har blivit mycket mer självförsörjande och att de uppskattar lokala livsmedel, lokala leverantörer och korta livsmedelsförsörjningskedjor i mycket högre grad. Efterfrågan på livsmedel från lantbruk och livsmedel som köps direkt från odlarna har ökat. Gräsrotsinitiativ främjar trädgårdsodling och småskalig produktion av grönsaker och örter.

Marknaderna är fortfarande öppna för allmänheten. De utgör en traditionell plats för försäljning av livsmedel, fröer, plantor, frukt, grönsaker och blommor. Att de får hålla öppet – under stränga säkerhetsåtgärder – bidrar till att upprätthålla en känsla av normalitet och bekanta rutiner.

I bergsområdena har lokala åtgärdsgrupper också varit mycket aktiva. För att ytterligare stödja producenter av lokalt odlade livsmedel under epidemin har de samlat in och förmedlat användbara kontakter på sina webbplatser.

I min organisation var vi, för att följa olika rese- och kontaktrestriktioner, tvungna att ställa in många av de fysiska möten och evenemang som vanligtvis gör det enklare att inleda samarbetsinitiativ och förmedla deras resultat. Men dessa begränsningar satte inte på långa vägar stopp för vår verksamhet. Vi fortsätter att samarbeta effektivt för att göra bergsregionerna starkare och ännu mer motståndskraftiga. I vissa fall anpassar vi våra arbetsplaner och tar nu fram gemensamma lösningar för att hjälpa utsatta EU-regioner och städer att klara av det rådande nödläget.

Vi inrättade "Giving a hand" – en plattform för att öka solidariteten i landsbygdsområden. Plattformen främjar solidaritet mellan människor genom att föra samman människor i behov av hjälp med volontärer som är redo att bokstavligen "ge någon ett handtag". För närvarande är verksamheten inriktad på att hjälpa utsatta, funktionsnedsatta och äldre personer med att handla eller sköta hemmet (inte personlig vård och omsorg) och att ordna barnvakt åt föräldrar som måste arbeta och inte kan hitta någon annan lösning för sina barn.

Många andra initiativ har växt fram i landsbygds- och bergsområdena, och visar på den starka motståndskraft och beredskap att hjälpa andra som finns i våra samhällen. Det jag har lärt mig under den här tiden är att jag inte ska skjuta upp mina livsplaner! Att vara aktiv kan rädda oss i svåra tider.

CLAUDINE OTTO: VI MÅSTE FUNDERA ÖVER HUR VI KAN BLI MER AUTONOMA PÅ EUROPEISK NIVÅ MOT BAKGRUND AV GLOBALISERINGEN

I samma stund som nedstängningen tillkännagavs tömdes gatorna på folk. Tystnaden var slående. Nu var det slut på stressen till jobbet, utlandsresorna för att delta i tvåtimmarsmöten, bilarnas tutande i staden, bussarna som aldrig kommer ... I likhet med många andra rättade även vi oss efter att tvingas leva instängda och försökte på gott och ont att anpassa oss till detta nya sätt att leva. För mig var det lätt att arbeta på distans, men det var inte möjligt för min man eftersom hans yrke och infrastrukturen inte var (och fortfarande inte är) redo för det. Denna brist på anpassning kostade honom några sömnlösa nätter på grund av den rekordhöga frånvaron bland hans anställda. Skräcken spred sig minst lika fort som själva viruset.

Nu när den första vågen passerat undrar jag: i vilket psykiskt, socialt och ekonomiskt tillstånd kommer vi att befinna oss när vi kommit ut ur den här krisen? Pandemin må ha medfört ett nytt sätt att prioritera vad som är viktigt och en ny miljömedvetenhet, men gav oss också prov på individuella beteenden på nationell och global nivå. Ingen i Luxemburg hade kunnat tro att vi på nytt skulle behöva uppleva stängda gränser. Gränsarbetet är mycket viktigt i Storhertigdömet, och begränsningen av människors fria rörlighet fick oss att frukta en brist på bland annat vårdpersonal.

Den här krisen ger oss också tillfälle att reflektera över vår egen utsatthet. Vi har upptäckt att vi är beroende inte bara av hälso- och sjukvårdspersonal utan även av andras beteenden.

Den ekonomiska återhämtningen måste ske gemensamt. Låt oss undvika nationalism och att ekonomier rasar samman till följd av att vissa länder, i motståndskraftens namn, överväger att nationalisera värdekedjorna. På europeisk nivå bör en större autonomi eftersträvas mot bakgrund av globaliseringen. Den här krisen ger oss sålunda en möjlighet att stanna upp ett ögonblick, så att vi kan reflektera över oss själva.

RENATE HEINISCH: ATT ÖVERVINNA ENSAMHETEN TILLSAMMANS

Som apotekare har jag i dessa coronatider ägnat mycket tid åt genusmedicin. Särskilt på området psykisk hälsa är skillnaderna mellan könen i fråga om covid-19 slående.

Män hamnar jämförelsevis oftare på intensivvården och dör oftare, framför allt yngre män.

Sedan nedstängningen har unga kvinnor oftare insjuknat till följd av sin nya roll: otrygg anställning, mer deltidsarbete, fler kontakter, mindre distansarbete samt vård och omsorg.

Vi måste återigen titta på uppfattningarna om kvinnors och äldres roller i familjen, för även äldre diskrimineras. Jag kommer att fortsätta att ta upp detta.

Den senaste tiden har jag satt mig på bänken framför vårt apotek och diskuterat detta med familjemedlemmar, och de uppskattade alla dessa

samtal.

Jag har också stått på gatan framför vårt lokala äldreboende och hälsat på de äldre i sina rum, och vi har även sjungit.

Ensamheten måste övervinnas och de anhöriga måste få stöd. Politikerna måste beakta detta när man stöder arbetstillfällena på detta område, men fram till dess måste vi alla ge vårt stöd.

Jag har också frågat föräldrar om deras åsikter på utbildningsområdet och anordnat videokonferenser med lärare om mediekompetens.

LAURE BATUT: RÄDSLÅ, MOTSTÅNDSKRAFT – OCH VAD KOMMER SEDAN?

Först rädsla, rädsla och häpnad

En äkta rädsla. En rädsla som fick allt att stanna upp, som varje kväll med rapporterna om nya dödsfall frammanade en oro för våra nära och kära, de mycket unga eller gamla, de mycket sköra. En rädsla som påminner om att skuggorna stryker runt, att de väntar.

Häpnad vid insikten om hur oförberedda den franska hälsomyndigheten, läkarkåren i frontlinjen och medborgarna i bakgrunden, var. Alla saknade grundläggande utrustning för att kunna skydda sig och ge vård. Häpnad också inför hur hela samhället i ett land som Frankrike, inbegripet de utomeuropeiska regionerna, i en handvändning kunde upphöra med alla tecken på mänsklig verksamhet och lämna städerna och skolorna tomma efter en hel vinter av befogat socialt raseri på gatorna.

Världen, som genom pandemin blivit ännu mer globaliserad, splittrades genom nedstängningen upp i en massa individer som levde sida vid sida men var för sig. Pandemin vidgade alla klyftor.

Statens återkomst

De offentliga tjänsterna, särskilt hälso- och sjukvården, har i uppgift att se till att livet vinner och har så småningom fått logistiskt stöd för detta, med åtgärder som ibland bara vidtogs för syns skull, såsom förflyttningar av ett antal sjuka med tåg eller helikopter, medan privatkliniker som var redo att agera inte tillfrågades.

Viktiga tjänsteföretag i städerna fick stöd av staten för att livet skulle fortgå, genom bland annat tjänster och städning.

Men deras anställda befann sig i mycket olika situationer vad gäller skydd mot viruset, och har inte fått någon systematisk belöning.

Sedan motståndskraft

Motståndskraften uppstod genom de band som fanns, mellan lärare och deras elever, genom nätverk, telefon, radio och teve, och media som erbjöd både nytta och nöje: det gällde att sysselsätta sig, disponera sin tid och arbeta. Medborgarna applåderade åt vårdpersonalen från sina fönster varje kväll klockan 20.00, eftersom staten inte gett denna det erkännande man förväntat sig.

Arbetstagarna återupptäckte sin egen innovationsförmåga. Distansarbete, som ibland nekats vissa arbetstagare, spreds mycket snabbt. Föräldrar, och särskilt mödrarna, var tvungna att sköta två arbeten: sitt eget och arbetet som lärare.

Fackföreningarnas roll som medlare mellan arbetstagare, arbetsgivare och myndigheter återupprättade sin legitimitet i landet. Vi får hoppas att de inte bara hörs utan också verkligen blir förstådda.

Europa

Även EU fick oss att häpna med kommissionens första uttalanden.

Det som utropades var mycket mer än en Marshallplan. Och vilken återhämtning! Men regeringar och parlament var som vi vet snabba med att hitta orsaker till fördröjning.

Många små företag – med få anställda och begränsade medel – har redan gått i konkurs i landet. Små restauranger har sålts med förlust, och det handlar ofta om unga som just startat sin verksamhet. Bankerna finns inte där för dem. Arbetstagarna har rätt till viss arbetslöshetsersättning fram till september, men vad händer sedan? Trots statligt stöd har stora företag – såsom Air France-KLM (som fått 7 miljarder euro från Nederländerna och Frankrike) och Airbus – skandalöst nog avskedat sin personal. Och efter sommaren kommer 700 000 unga ut på arbetsmarknaden ...

Dagen efter?

Det börjar mer och mer likna dagen innan! Först och främst eftersom viruset fortfarande är i omlopp. Och vidare eftersom reformerna som pågick "innan" kommer att återupptas "efteråt", även om den franska arbetsmarknaden inte vill veta av dem. Regeringen försöker övertyga medborgarna om att skatten inte ska användas till att finansiera BNP-raset på 13 %, men det stora antalet avskedade och höjningen av priserna på bland annat energi, transporter, frukt och grönsaker kommer inte att upphöra efter sommaren.

Med tanke på lärdomarna av krisen kommer sättet att organisera arbetet att utvecklas. För distansarbete, plattformarbete och videokonferenser kommer det att behövas bestämmelser som ännu inte finns. Efter motståndskraften är det nu viktigt med vaksamhet. Kommer krisen att visa att de starkaste ekonomierna alltid klarar sig bäst och att de som inte är lika bemedlade får lida alltmer? I Parisregionen har det fattigaste departementet haft flest sjuka. Inget nytt under solen, tråkigt nog.

BENTE SORGENFREY: JAG KONCENTRERADE MIG PÅ DET VÄSENTLIGA I MITT EGET LIV

När coronakrisen bröt ut i Danmark den 11 mars arbetade jag och mina kollegor hårt för att säkerställa en organiserad nedstängning för våra medlemmar. Många av våra anställda var tvungna att arbeta hemifrån, andra i en stressfylld miljö på sjukhus, vårdhem och i tjänstesektorn, som fortsatte att hålla öppet under krisen. Tydliga svar och ett nära samarbete kolleger emellan var nödvändigt.

Jag är också vice ordförande i Europeiska fackliga samorganisationen (EFS), så jag behövde också samarbeta med kollegor i andra länder. Det glädde mig att vi – den danska regeringen och arbetsmarknadens parter – den 14 mars kunde sluta en trepartsöverenskommelse om tillfällig lönekomensation. Överenskommelsen omfattar anställda i privata företag som drabbas av särskilda ekonomiska svårigheter till följd av covid-19.

Företagen har utnyttjat det nya systemet för lönekomensation i stället för de befintliga reglerna där anställda kan permitteras tillfälligt utan lön. Stödordningar inrättades för småföretag, egenföretagare och frilansare. Delar av överenskommelsen löper snart ut och vi förhandlar nu om att ersätta den så att arbetstagarna fortsätter att vara skyddade.

Själv har jag arbetat hemifrån och blev snabbt en van användare av de nya onlineverktygen. Denna period i hemmet skulle ha kunnat vara mycket påfrestande på grund av osäkerheten om framtiden, men i slutändan innebar den att jag kunde koncentrera mig fullt ut på mitt arbete och tillbringa mer tid med min familj. Jag är övertygad om att de senaste månaderna har gett mig och mina kolleger ett skärpt fokus på vårt kärnuppdrag och bidragit till större disciplin vid mötena. För mig personligen har den inneburit att jag har kunnat koncentrera mig på det

väsentliga i mitt eget liv.

ARNAUD SCHWARTZ: HÄLSOMÄSSIGA, EKOLOGISKA, SOCIALA OCH EKONOMISKA KRISER: LÅT OSS ARBETA TILLSAMMANS FÖR EN VÄRLD SOM DET GÅR ATT LEVA I

Långt ifrån nationalistisk hemfallenhet och auktoritära frestelser visar sig samarbetet vara livskraftigt på europeisk nivå. Det är nödvändigt att medlemsstaterna arbetar tillsammans för att bekämpa viruset, men också att de bekämpar dess orsaker och konsekvenser, särskilt med tanke på att framtida pandemier – i likhet med miljöföroreningar, klimatstörningar eller nödläget för den biologiska mångfalden – inte känner några gränser. Europa har kraftfulla verktyg för att sätta det allmännas bästa i centrum för kontinentens utveckling. Genom att förbättra den gröna given, den gemensamma jordbrukspolitiken och den fleråriga budgetramen skulle vi på ett genomgripande sätt kunna styra om de europeiska och nationella projekten och finansiella medlen för att få Europa, världens starkaste makt, att slå in på en bana som innebär en

värld som går att leva i.

Att föredra samarbete framför konkurrens, på alltifrån det individuella till det internationella planet, innebär definitivt inte att man färdas längs en lång och stillaflytande flod. Att försvara sina egna intressen verkar så enkelt. Men inför frestelsen bör vi påminna oss om att vi skulle förlora på en sådan kortsiktighet: den skulle som en bumerang slå tillbaka mot oss med våldsamt kraft. Det här är kriser av historiska mått, utmaningarna kan te sig enorma, men det är inte genom att agera var och en för sig som vi kan lösa dem.

Min uppmaning är alltså otvetydig: För att ta sig ur dessa kriser måste vi osjälviskt arbeta tillsammans för det allmännas bästa. Ta hand om dig, dina anhöriga, främlingar i nöd, dem som du har i din närhet, och låt oss försöka ta vara på vår energi för att ta oss igenom dessa kriser av aldrig tidigare skådat slag som vi nu genomlever.

EESK-NYHETER

[Isabel Caño Aguilar, vice ordförande med ansvar för kommunikation: Bara ett vi ses igen](#)

Var sak har sin tid. Tiden är nu kommen att ta farväl. Under de två och ett halvt år som vi har tillbringat tillsammans sedan april 2018 har jag haft äran att vara vice ordförande med ansvar för kommunikation sida vid sida med **Milena Angelova, vice ordförande med ansvar för budgeten**.

Jag vill ta tillfället i akt att tacka alla trogna läsare av EESK info. Vi har haft förmånen att få dela med oss till er av de bästa stunderna från våra evenemang, seminarier, debatter, diskussioner, plenarsessioner – kort sagt från alla de initiativ som kantat vägen under EESK:s mandatperiod under ledning av **ordförande Luca Jahier**.

Vid direktoratet för kommunikation har jag haft möjligheten att arbeta med ett underbart team. Jag kommer att minnas alla dessa medarbetare som jag har haft omkring mig under hela denna period, alla dessa kvinnor och män som har berikat mitt liv, som har lärt mig att vara mer uppmärksam på alla de människor som omger oss och som jag har delgivit mandatperiodens alla initiativ. Utan deras arbete, utan deras engagemang, utan deras entusiasm skulle mitt uppdrag ha varit omöjligt.

Hur många gånger har vi inte omsatt Hannah Arendts tanke i praktiken: "att hitta rätt ord i rätt ögonblick är handling"!

Hur många minnen, ansikten och ord kommer inte att förbli i mitt minne, till exempel journalisterna från decemberseminarierna och Andrew Caruana Galizia med hans appell för yttrandefriheten; Marta Lemparts tal; priset till det civila samhället, som delades ut för andra gången 2019 och som tillägnades jämställdheten och tilldelades rörelsen "Strajk kobiet" (polska kvinnors strejk), som uppmanade kvinnor till att ta saken i egna händer.

Jag minns de Brysselbaserade korrespondenterna som vi bjöd in till kommunikationskommitténs möten och som gav oss rådet: "Lyssna till era ledamöter, de har alla sina historier att berätta".

Meningsutbyten, ibland mycket häftiga, fyllde lokalerna när vi hade möten i Aten och Málaga. Under seminariet som hölls 2018 i Aten, demokratins vagga, fick vi tillfälle att återupptäcka våra europeiska världens rötter. 2019 samlades vi i Málaga på ett universitet som var fullt av initiativ från ungdomar och där vi återigen visade att Europeiska unionen är ett projekt som måste byggas tillsammans med det civila samhället.

Från mars 2020 har vi varit tvungna att isolera oss och omorganisera vårt vardagliga arbete. Pandemin har gjort att vi måste leva och arbeta på andra sätt. Kommittén reagerade snabbt och redan den 17 mars publicerade vi en deklARATION och manade till ökad solidaritet och gemensamma åtgärder på EU-nivå för att på bästa sätt möta pandemins konsekvenser.

Vi har arbetat hand i hand med andra institutioner för att bekämpa krisen socialt, ekonomiskt och politiskt. Som företrädare för det organiserade civila samhället har vi talat med en röst och sagt att det är bara tillsammans som vi är starka nog för att tackla krisen.

Som kommunikationsavdelning har vi försäkrat oss om att vårt lagstiftningsarbete, som aldrig upphört, uppmärksammas av media, men vi har också velat berätta hur EESK:s ledamöter arbetar i sina hemländer, inom sina egna organisationer, för att bekämpa pandemins effekter.

Under rubriken "Dessine-moi ..." (Ur min synvinkel) fick ledamöterna en spalt för att dela med sig av sina känslor, reflektioner och kommentarer om de stunder av avstannad tid som de genomlevt under pandemin,

men som framför allt fått oss att "återupptäcka" mångfalden i vår kommitté och allt som fackföreningsfolk, företagare och medlemmar i andra civilsamhällesorganisationer gör.

Snart ska vi skriva ett nytt kapitel i vår kommittés historia. Jag tackar er alla för ert arbete, ert engagemang och er hängivenhet och framför allt för den beredvillighet som ni har visat inför att berätta för omvärlden om Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Jag tackar EESK infos läsare för att de alltid är törstiga på nyheter från EESK, jag tackar ledamöterna för att de vill dela med sig av sina reflektioner, jag tackar grupperna och sektionerna och jag tackar översättarna för det noggranna arbete som de utför trots hård tidspress.

Jag riktar ett stort tack till teamet på pressenheten för deras effektivitet och kreativitet och för att de kunnat redigera denna produkt som inte upphör att dra till sig nya abonnenter. Tack kollegorna på enheten för onlineinformation för era konstnärliga och tekniska bidrag till EESK info.

Jag lämnar er inte, jag stannar kvar hos er i min roll som ledamot. Ni kommer att se i mig en ivrig förespråkare för allt ert informations- och kommunikationsarbete.

Mitt sista budskap till er, lånat av Albert Camus, är som ett motto som jag hoppas vi kan tillämpa varje dag: "Att skapa är att leva två gånger".

[Milena Angelova, vice ordförande med ansvar för budgeten: Att välja den bästa strategin](#)

Europeiska unionen genomgår en händelserik och avgörande tid. Det krävs samordnade insatser och synergier mellan alla institutioner, berörda aktörer och EU-medborgare för att hitta rätt strategi, så att unionen med framgång kan bemöta alla sina utmaningar i rollen som en stark global aktör. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) spelar en avgörande roll i denna process, detta i egenskap av en unik plattform som samlar in och förmedlar synpunkter från arbetsgivare, arbetstagare och organisationer i det civila samhället om allt som är viktigt för att uppnå bättre resultat i arbetet med att förverkliga vårt gemensamma europeiska projekt.

Det är EESK:s ordförandeskap som ansvarar för att vägleda kommittén, välja den bästa strategin för varje mandatperiod, ta fram gemensamma politiska prioriteringar och redogöra för hur vi bäst uppnår dem. Det har

varit en stor ära och ett nöje att axla detta ansvar tillsammans med mina ärade kollegor under de senaste två och ett halvt åren. I våra gemensamma insatser har vi tagit fasta på övertygelsen om att varje EESK-ledamot har unika färdigheter, erfarenheter och kunskaper och utgör en länk till företag och medborgare i hela Europa, liksom en direkt länk till sin nationella bas. Vi har därför strävat efter att ge alla ledamöter bästa möjliga arbetsmiljö, villkor och stöd, så att de kan utnyttja sin potential och kreativitet och så att deras bidrag tas tillvara på bästa sätt och sammanförs i utarbetandet av professionella, representativa och balanserade yttranden. Vi har haft som mål att avsevärt öka vårt arbetes synlighet, följa upp det på ett mer strukturerat sätt och göra det mer känt i hela Europa, inom såväl EU:s och medlemsstaternas institutioner som bland beslutsfattare och partnerorganisationer.

Jag är stolt och tacksam över att vi uppnått så mycket tillsammans, som ett välfungerande och sammanhållet team med gemensamma krafter. Vi har varit fast beslutna att ge varje EESK-ledamot samma möjligheter att på lika villkor bidra till att kommittén, genom våra gemensamma framgångar, fullgör sitt uppdrag. Jag önskar det tillträdande ordförandeskapet lycka till under den nya mandatperioden!

Artificiell intelligens – EU-lagstiftningen bör sätta säkra gränser för högrisktillämpningar

Biometrisk fjärridentifiering för att spåra, övervaka och detektera känslor hör inte hemma i EU:s människocentrerade artificiella intelligens (AI), menar EESK i sitt [svar](#) på kommissionens [Vitbok om Artificiell intelligens](#), som antogs vid EESK:s plenarsession i juli.

Kommissionen har föreslagit att en AI-tillämpning bör anses vara riskfylld om den inbegriper både en högrisksektor (hälso- och sjukvård, transport, energi och delar av den offentliga sektorn) och högriskanvändning, med ett fåtal undantag att fastställa. Endast om dessa två förhållanden uppfylls kan vi tala om högrisk-AI, som skulle omfattas av specifika regler och förvaltningsstrukturer.

EESK anser att man med denna definition riskerar att skapa kryphål som kan vara farliga.

”Ta till exempel Facebooks politiska reklam”, säger yttrandets föredragande Catelijne Muller.

”Marknadsföring är en lågrisksektor och Facebooks aggregeringsfunktion för nyheter kan ses som en lågriskanvändning. Dock har vi under valkampanjerna sett att spridningen över Facebook av falska nyheter och deepfakes genererade med hjälp av AI kan ha många negativa effekter och påverka hur människor röstar, och inflytandet kan ha sitt ursprung även utanför Europa.”

EESK anser att det vore bättre att upprätta en förteckning över gemensamma egenskaper som ska betraktas som riskfyllda, oavsett sektor.

EESK betonar att AI-baserad biometrisk identifiering för övervakning eller för att spåra, bedöma eller kategorisera människors beteende eller känslor också bör vara förbjudet. Särskilt eftersom det inte finns

några vetenskapliga bevis på att vi kan utröna personers känslor utifrån deras biometrik, betonar Cateljine Muller.

EESK varnar även för en tilltagande okontrollerad användning av spårningsteknik i samhället i försök att bekämpa covid-19-utbrottet.

”AI-teknik och strategier för att bekämpa pandemin bör vara precis lika robusta, effektiva, transparenta och förklarbara som all annan AI-teknik i alla andra situationer”, menar Cateljine Muller. ”De ska upprätthålla mänskliga rättigheter och etiska principer och följa lagstiftningen. De bör också vara frivilliga, eftersom mycket av den teknik som införts under krisen kommer att bli permanent, oavsett vad vi tycker om det.”
(dm)

EU-strategin för jämställdhet måste ta itu med covid-19-krisens negativa effekter för kvinnor

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) uppmanar Europeiska kommissionen att utan dröjsmål genomföra sin nya jämställdhetsstrategi, samtidigt som man tar itu med covid-19-pandemins negativa effekter på jämställdheten, såsom de ökade sociala och ekonomiska skillnaderna mellan könen, det ökade våldet mot kvinnor och de olika formerna av diskriminering de utsätts för.

”Till följd av covid-19 riskerar kvinnor i allt högre grad att utsättas för våld och drabbas av fattigdom, flera olika typer av diskriminering och ekonomiskt beroende. Strategin bör genomföras utan dröjsmål, för att förhindra att kvinnor fortsatt får betala priset för pandemin”, menade **Giulia Barbucci**, föredragande för EESK:s yttrande om jämställdhet, som antogs vid kommitténs plenarsession i juli.

I yttrandet framhåller EESK att kommissionen måste se till att strategin beaktar krisens negativa effekter på jämställdheten mellan män och kvinnor och att jämställdhetsperspektivet integreras i alla medlemsstaters återhämtningsåtgärder.

Indré Vareikyté, som är medföredragande för yttrandet, vidhöll att medierna avsevärt bidrar till att skapa och befästa stereotyper, vilket leder till fördomar om kvinnor och ännu sämre jämställdhet.

Hon påpekade att EESK efterlyser ett nytt tematiskt fokus – media och reklam – i Europeiska jämställdhetsinstitutets (EIGE) kommande jämställdhetsindex. Mediebranschen bör följaktligen anta uppförandekoder och vidta andra åtgärder som förbjuder sexism och bidrar till att undanröja stereotyper.(II)

EU:s förmåga att engagera sina medborgare kommer i stor utsträckning att vara avgörande för uppnåendet av klimatneutralitet

EU:s förmåga att engagera sina medborgare kommer i stor utsträckning att vara avgörande för uppnåendet av klimatneutralitet. Att ta itu med klimat- och miljöutmaningar har blivit en topprioritering för EU. Från klimatförändringar till klimatnödläge - EU måste genomföra betydande förändringar för att främja en välfärdsekonomi.

För att ta itu med dessa utmaningar och få till stånd dessa förändringar har Europeiska kommissionen antagit en grön giv och inlett ett samråd för att samla in synpunkter kring hur allmänheten kan engageras i en europeisk klimatpakt.

EESK ombads därför ge vägledning om hur man kan bygga vidare på befintliga strukturer som medborgardialoger och medborgarförsamlingar för att uppnå det önskade samhällsengagemanget för målen för hållbar

utveckling, eftersom detta är avgörande för att alla klimatåtgärder ska lyckas.

”När kommissionen genomför klimatpakten har den såväl ett lämpligt tillfälle som en skyldighet att utforma en innovativ strategi som återspeglar, stöder och inspirerar de åtgärder som redan pågår i det civila samhället, i lokalsamhällen, städer och regioner”, konstaterar Dimitris Dimitriadis, föredragande för yttrandet om en europeisk klimatpakt.

Kommissionen föreslår vidare att ett nytt mål för 2030 ska läggas till i EU:s lagstiftning genom den nyligen föreslagna [Europeiska klimatlagen](#), där det fastställs ett bindande mål om nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050.

”Tidpunkten för det civila samhället och myndigheterna att förena sina krafter och förbinda sig att genomföra klimatlagen skulle inte ha kunnat vara lägligare än nu när vi går in i återhämtningsfasen efter covid-19. Pandemin har fått oss alla att inse att vi verkligen kan göra saker och ting på ett väldigt annorlunda sätt om vi anstränger oss”, menar Jan Dirx, föredragande för yttrandet om en europeisk klimatlag. (mr)

EESK driver på för informationsutbyte inom den digitala ekonomin och delningsekonomin

EESK uppmanar EU:s medlemsstater att med avseende på den digitala ekonomin och delningsekonomin stärka samordningen på skatteområdet på europeisk och internationell nivå. Genom en närmare samordning av den skattepolitik som ska tillämpas på den nya ekonomiska sektorn och utarbetande av verktyg och operativa lösningar skulle efterlevnaden av skattelagstiftningen kunna förbättras, en rättvis konkurrens garanteras och sektorns fulla potential utnyttjas.

Samtidigt som EESK välkomnar det befintliga samarbetet mellan Europeiska kommissionen, EU:s medlemsstater och OECD/G20 på detta område uppmanar kommittén medlemsstaterna, i ett yttrande som antogs vid EESK:s plenarsession den 15 juli 2020, att utarbeta lösningar på EU-nivå om en internationell överenskommelse inte nåtts som planerat i slutet av 2020 och inte väntas nås inom överskådlig framtid. Om arbetet med att nå en internationell överenskommelse drar ut på tiden föreslår kommittén tydliga och harmoniserade rapporteringskrav för företag inom den digitala ekonomin och delningsekonomin och ett fungerande och proportionellt system för insamling och utbyte av uppgifter på EU-nivå.

Under EESK:s plenarsession betonade Ester Vitale, som är föredragande för yttrandet, hur brådskande det är att vidta åtgärder. "Beskattningen och skattepolitiken måste anpassa sig till delningsekonominns fortlöpande utveckling. Det är viktigt att de internationella, europeiska och nationella institutionerna effektivt och snabbt agerar för att hantera de utmaningar som uppstår. En lösning bör helst utarbetas på internationell eller rentav global nivå", menade Ester Vitale och preciserade att "dagens skatteregler och skattemodeller måste anpassas till det nya företagsklimatet". (mp)

EESK stöder Europaåret för järnvägen 2021

Järnvägen bör ges en framträdande roll inom ramen för EU:s framtida rörlighet och bli det främsta transportsättet. EESK stöder därför med glädje Europeiska kommissionens förslag om att utropa 2021 till Europaåret för järnvägen.

I ett yttrande som antogs vid plenarsessionen i juli och som utarbetats av Alberto Mazzola framhåller kommittén att EU måste investera mer i järnvägen, i linje med målen i den europeiska gröna given, och samtidigt öka dess synlighet samt främja en debatt om passagerartransporter, bland annat med avseende på personer med nedsatt rörlighet, digitalisering och miljömässig hållbarhet.

Mot bakgrund av Europaåret för järnvägen 2021 kommer järnvägen att lyftas fram som ett utmärkt exempel på smart mobilitet och som ett innovativt och säkert transportslag, med målet att nå ut till den bredare allmänheten, i synnerhet ungdomar. Över hela Europa kommer projekt, debatter, evenemang, utställningar och initiativ att genomföras för

medborgare, företag och myndigheter för att, med fokus på den EU-omfattande dimensionen, belysa varför tågresor är ett attraktivt och hållbart sätt att förflytta sig genom Europa.

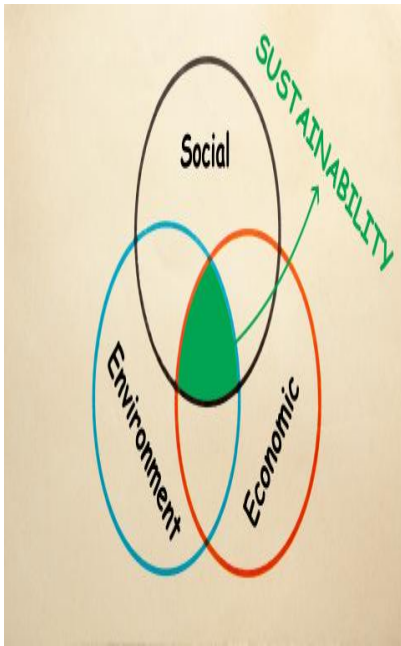
Alberto Mazzola påpekade under plenarsessionen att detta initiativ också "bör vara ett tillfälle att bättre, särskilt till unga européer, förmedla hur attraktiv en järnvägskarriär är genom att stödja gemensamma initiativ med arbetsmarknadens parter, universitet, den akademiska världen i stort samt europeiska ungdomsorganisationer". (mp)

EESK anger att handeln har en nyckelroll när det gäller att främja en hållbar ekonomisk återhämtning från covid-19-krisen.

Vid sin plenarsession i juli antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) ett **yttrande** om Europeiska kommissionens senaste årsrapport om genomförandet av frihandelsavtalen under 2018. EESK anger att handeln har en viktig roll att spela när det gäller att "främja en hållbar ekonomisk återhämtning [...] och göra det möjligt för företag att återuppbygga och omorganisera sina brutna värdekedjor". Samtidigt beklagar kommittén att det civila samhällets övervakningsarbete fortfarande "till stor del saknas" i genomföranderapporten.

I sitt yttrande uppmanar EESK EU-institutionerna att dra viktiga lärdomar av den nuvarande situationen. Dessa inbegriper behovet av att återställa mer motståndskraftiga, diversifierade och ansvarsfulla globala leveranskedjor och att utveckla starkare mekanismer för att "tillhandahålla en hållbar handels- och investeringsagenda i alla dess dimensioner". EESK beklagar särskilt att det arbete som har gjorts av de inhemska rådgivande grupperna när det gäller att övervaka avtalens inverkan på åtagandena i fråga om handel och hållbar utveckling "till stor del inte finns med" i rapporten. Kommittén anser att de inhemska rådgivande grupperna "måste stärkas för att de ska kunna utföra sina övervakningsuppgifter framgångsrikt" och uttrycker sin oro "med tanke på att kapitlen om handel och hållbar utveckling för närvarande saknar bindande efterlevnadsverktyg". (dgf)

Covid-19-krisen: EESK anser att företagen i EU bör tänka över sina affärsmodeller

Vi måste ändra vårt sätt att göra affärer i Europa och resten av världen, men EU:s långsiktiga målsättningar för hållbar ekonomisk tillväxt bör förbli stöttepelarna för vår framtid, trots covid-19-krisen. I sitt yttrande om "Att stärka den hållbara ekonomiska tillväxten i hela EU", som utarbetats av **Philip von Brockdorff** och som antogs vid plenarsessionen i juli, understryker kommittén att krisen ger möjlighet att ompröva och förbättra de europeiska företagens sätt att göra affärer. Den får inte tas som ursäkt för att undergräva de målsättningar som fastställs i den europeiska gröna given, strategin för hållbar tillväxt 2020 och den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Under debatten vid plenarsessionen framhöll **Philip von Brockdorff** att "de ekonomiska problemen till följd av covid-19-krisen ger en signal om att det behövs en förändring av företagens arbetssätt i EU och i världen.

Leveranskedjorna har visat sig sårbara och måste säkras. Europeiska aktörer behöver se över strategierna för leveranskedjorna, inklusive diversifieringen, men också hur kedjorna kan anpassas inom olika sektorer. Någon form av sektorsinriktad avglobalisering skulle också behövas, åtminstone för europeiska företag som framställer väsentliga produkter och som bör överväga att flytta sina produktionsanläggningar tillbaka till Europa."

För att kunna förverkliga en hållbar tillväxt de närmaste åren måste vi omstrukturera den europeiska ekonomin med beaktande av hörnstenar som miljömässig hållbarhet, produktivitetsvinster, rättvisa, sociala framsteg och makroekonomisk stabilitet.

Europeiska unionen måste inta en mer framträdande roll inom världshandeln. Detta är avgörande för de europeiska företagen och deras affärsmöjligheter. För globala företag som verkar på världsmarknaden är det även viktigt med lika villkor på många olika områden, t.ex. internationella arbetsnormer, sund konkurrens och efterlevnad av klimatmålen. (mp)

Ständiga förändringar äventyrar fullbordandet av det transeuropeiska transportnätet

Ständiga förändringar i de nationella politiska prioriteringarna i EU:s medlemsstater är ett grundläggande hinder för att projekten inom ramen för det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) ska kunna genomföras i tid, något som väcker tvivel om huruvida det kommer att vara möjligt att färdigställa stomnätet senast 2030. Varningen kommer från **Alberto Mazzolas** informationsrapport *Utvärdering av riktlinjerna för transeuropeiska transportnätet (TEN-T) 2013-2020*, som antogs vid EESK:s plenarsession i juli.

De främsta hindren för att fullfölja TEN-T-projekten består inte bara av förändringar i de nationella politiska prioriteringarna, som framför allt påverkar projekt av gränsöverskridande betydelse, utan även motstånd från medborgare och andra aktörer. Detta visar att TEN-T-politiken omgärdas av betydande samhällliga och ekonomiska problem som bara

kan lösas om det civila samhällets behov beaktas. Endast under förutsättning att man inkluderar och rådfrågar det civila samhällets organisationer på ett tidigt stadium kan adekvat uppföljning genomföras och de hinder undanröjas som står i vägen för projektets genomförande.

Under plenardebatten sade **Alberto Mazzola**: "Vi betvivlar, i likhet med de berörda parterna, att stomnätet kan fullbordas senast 2030, men anser att detta mål är viktigt för att förmå medlemsstaterna att arbeta hårdare och tror att flera större gränsöverskridande projekt kan slutföras fram till dess. Det civila samhällets deltagande och övervakning av korridorer och projekt är en förutsättning för att projekten ska kunna genomföras på bästa möjliga sätt. När så har skett i ett tidigt skede, genom omfattande informationskampanjer, fortlöper projekten ganska väl, men i de fall där detta inte har skett möter projekten starkt motstånd från delar av befolkningen." (mp)

Global uppvärmning: EESK efterlyser nya skatteåtgärder för att minska koldioxidutsläppen

Nya skatter och ytterligare åtgärder avseende koldioxidutsläpp kommer att ge resultat, men det räcker inte: den globala uppvärmningen kommer sannolikt att fortsätta om inte koldioxid som redan släppts ut kan tas ut ur atmosfären. I ett yttrande som utarbetats av **Krister Andersson** och som antogs vid plenarsessionen i juli konstaterar kommittén att det krävs ett nytt system där koldioxidutsläppen inte bara beskattas i avskräckande syfte, utan där också koldioxid som redan släppts ut i atmosfären kan tas upp, lagras och användas för andra ändamål.

Krister Andersson påpekade under plenarsessionen att "det är viktigt att beskattning används för att uppnå EU:s mål om klimatneutralitet, men det krävs ytterligare verktyg. Det skulle vara effektivt om vi, förutom att minska koldioxidutsläppen, också kunde avlägsna koldioxid från atmosfären. Därför efterlyser vi ett symmetriskt tillvägagångssätt för beskattning som bygger på denna strategi, där intäkterna från koldioxidskatterna skulle kunna användas för att finansiera åtgärder för att fånga upp koldioxid ur atmosfären."

EESK rekommenderar också att ny teknik för avskiljning och lagring av koldioxid och teknik för avskiljning och användning av koldioxid utvecklas både på EU-nivå och på nationell nivå, med hjälp av särskilda investeringar. Dessa åtgärder skulle innebära ett ytterligare steg mot att

minska effekterna av koldioxidutsläppen och därmed bidra till FN:s mål för hållbar utveckling och målen i Parisavtalet om klimatförändringar. (mp)

Globalisering utan reglering leder till ökad ojämlikhet, enligt EESK

Att främja konkurrenskraft, innovation och nya arbetstillfällen bör vara en prioritet inom det globala regleringssamarbetet genom ett förnyat multilateralt handelssystem, framhåller Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) i ett yttrande av Georgi Stoev och Thomas Student som antogs vid kommitténs plenarsession i juli.

Störningar såsom coronaviruset (covid-19) hotar att leda till att världsekonomin och det sociala livet stannar upp. Dess effekter omfattar recession i USA, EU, Japan och andra regioner i världen, extremt långsam tillväxt i Kina och enorma förluster i fråga om resultat. Regeringarna måste kompensera för ekonomiska skador med finans- och penningpolitik och hantera de förväntade förändringarna av det ekonomiska

paradigmet.

”Den industriella utvecklingen i Europa får inte falla offer för illojal ekonomisk, social och miljörelaterad dumpning. Detta skulle kunna bli ett verkligt hot för EU:s industri och den europeiska sociala modellen”, sade föredraganden för yttrandet, **Georgi Stoev**. ”Vi är oroliga över den negativa inställningen till den internationella handeln och globaliseringen, och över den ökande populismen. Protektionism och nationalism kan inte ge svar på de ekonomiska och sociala problemen”, avslutade han.

”Europa är i brådskande behov av ett nytt projekt för intern integration, en gemensam strategi på det ekonomiska, sociala (inbegripet samordning vad gäller folkhälsa) och finanspolitiska området och i fråga om energi och miljö samt av en samstämmig handelspolitik”, sade medföredraganden **Thomas Student**. EESK anser att den gröna givnen bör integrera en ny industristrategi och handelspolitik med ekonomi-, reglerings- och konkurrenspolitiken i en omfattande insats för att hjälpa miljön, utan att skapa ett hot mot den inre marknaden och europeiska företag och arbetstillfällena, och bör sätta upp höga miljömål för industrin som helhet. (ks)

NYHETER FRÅN GRUPPERNA

[EESK uppmanar till förbättring av klausulerna om skydd av jordbruket i handelsavtalen](#)

Av EESK:s arbetsgivargrupp

Vid plenarsessionen i juli antogs ett initiativytrande om införande av skyddsåtgärder för jordbruksprodukter i EU:s handelsavtal.

Genom detta yttrande, som antogs före kommissionens översyn av den europeiska handelspolitiken, har man kunnat betona den geostrategiska utmaningen med livsmedelsproduktion och behovet av att skydda varje lands produktionskapacitet genom att främja en anpassad jordbruks- och handelspolitik och samtidigt sörja för en organiserad internationell handel

för att hantera både produktionsstörningar och permanenta brister i vissa geografiska områden.

Föredraganden **Arnold Puech d’Allisac**, medlem i EESK:s arbetsgivargrupp, anser att ”utvecklingen av it-kapaciteten nu gör det möjligt att införa betydligt effektivare åtgärder. Det kan vara snabba, automatiska, proportionerliga och omfattande åtgärder med syfte att skydda sektorerna, från producenter till konsumenter”.

Föredraganden betonar även att ”det också är tillfälle att uppmärksamma konceptet hållbarhet i handelsförhandlingarna, för att förhindra att billiga importörer, där produktionsförhållandena inte är tillräckligt hållbara, väljs framför europeiska produktion. Mot bakgrund av den gröna givnen är samstämmighet mellan miljö-, jordbruks- och handelspolitik av avgörande betydelse”.

Hur skulle ekonomin reagera om vi säkerställde gemensamma miniminormer för arbetslöshetsersättning i hela Europa?

Av EESK:s arbetstagargrupp

Den pågående coronapandemin har förvandlat en hotande kris till en fullskalig ekonomisk depression – med det senaste århundradets största BNP-ras i fredstid – och lett till att miljontals människor hamnat i olika slags arbetslöshets- eller deltidssystem. Våra sociala system har, trots sin roll när det gäller att dämpa krisens följder, i allmänhet varit lika dåligt förberedda på pandemin som våra hälso- och sjukvårdssystem, eftersom de undergrävts betydligt av årtal av åtstramningar sedan krisen 2008.

Dessutom är de åtgärder som införts för att skydda arbetstagarna och deras jobb ojämnt fördelade. De mest utsatta arbetstagarna – till exempel de som har leveransbaserade kontrakt eller andra kontrakt avseende ”nya arbetsformer” – lämnas ofta utanför de traditionella skyddssystemen.

Systemet för arbetslöshetsunderstöd är inte bara splittrat inom länderna utan även mellan dem: det finns enorma skillnader vad gäller understödets längd och omfattning, samt vad gäller ersättningen – hur stor del av den tidigare lönen man får. I den studie som arbetstagargruppen genomfört analyseras hur ekonomin som helhet, i EU och i enskilda länder, skulle reagera om arbetslöshetssystemen hade en gemensam lägstanivå vad gäller omfattning, längd och ersättning, och därigenom säkerställa en gemensam minimistandard för arbetstagare i Europa. Med hjälp av makroekonomiska modeller testas i studien denna hypotes mot scenariot av krisen 2008, en hel budgetcykel och – vilket just nu är än mer relevant – mot den ekonomiska nedgången till följd av pandemin.

Resultatet visar tydligt att följderna för ekonomin skulle vara positiva, i synnerhet om de används i kombination med andra sociala strategier som säkerställer skydd av arbetstillfällena och motverkar en ny ekonomisk recession. Hela studien och mer information hittar du [här](#).

Ny studie beställd av EESK:s grupp Mångfald Europa: ”Att nå fram till ett nytt samförstånd om EU:s civilsamhälleliga värden och bedömningen av dem”

Av EESK-gruppen Mångfald Europa

Har civilsamhällesorganisationerna i Frankrike, Tyskland, Italien, Grekland, Ungern och Polen en gemensam uppfattning av värdena demokrati, rättsstat och solidaritet?

Den nya studien *Att nå fram till ett nytt samförstånd om EU:s civilsamhälleliga värden och bedömningen av dem*, som har genomförts av European Policy Centre på begäran av EESK-gruppen Mångfald Europa, visar att i de länder som ingår i undersökningen tenderar civilsamhällesorganisationerna att definiera dessa värden på ett likartat sätt, även om de uppvisar större skillnader i tolkningen av solidaritet än av demokratin och rättsstaten.

Studien visar också att civilsamhällesorganisationerna är medvetna om den viktiga roll som civilsamhället spelar när det gäller att främja dessa värden. I samband med detta ställs organisationerna dock inför en rad olika utmaningar, särskilt vad gäller den begränsade tillgången till finansiering, teknik- och generationsskiften och framför allt ett ogynnsamt politiskt klimat. Både regeringarna och det civila samhället självt blir alltmer konfrontativa, mer politiska och mindre öppna för kompromisser i samtliga länder som ingår i studien. Civilsamhällesorganisationer i södra och östra Europa beskriver sin situation, värdeuppfattning och utsikter för framtiden i mindre positiva ordalag än motsvarande organisationer i väst.

Enligt studien kommer det i framtiden krävas att både det civila samhället och samtliga styresnivåer är inställda på samarbete och innovation om civilsamhällesorganisationerna ska kunna fortsätta att

försvara EU:s värden.

Den 2 september presenterades studien vid ett pressevenemang online av ordföranden för EESK-gruppen Mångfald Europa, **Arno Metzler**, tillsammans med **Corina Stratulat** och **Paul Butcher**, båda politiska analytiker vid European Policy Centre och medförfattare till studien.

På EESK:s webbplats kan du hitta mer om de förslag och rekommendationer som civilsamhällesorganisationerna själva och forskningsgruppen presenterar i studien. Studien och en sammanfattning av den samt ett tillhörande pressmeddelande finns tillgängliga på nätet.

Redaktör

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Medverkande i detta nummer

Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Margarita Gavanis (mg)

Medverkande i detta nummer

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Adress

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén
Jacques Delors-byggnaden, Rue Belliard/
Belliardstraat 99, B-1040 Bryssel, Belgien
Tfn +32 25469476
E-post: eescinfo@eesc.europa.eu

EESK info kommer ut nio gånger om året i samband med EESK:s plenarsessioner. EESK info ges ut på 23 språk. EESK info är inte att betrakta som en officiell sammanfattning av EESK:s arbete. För sådan information hänvisar vi till Europeiska unionens officiella tidning eller andra publikationer från kommittén.

Innehållet i EESK info får återges under förutsättning att källan anges och en länk skickas till redaktören.

09/2020